

بهداشت مدرسه

احمد مختاریان

کلیدواژه‌ها: بهداشت، دانش‌آموزان، نوجوانان.

از سال‌ها پیش، در تعریف بهداشت و ارائه‌ی تصویر روشن، مناسب و منطقی از آن، اختلاف‌های نظرهایی میان متخصصان امر بهداشت وجود داشته، چرا که محتوای بهداشت پیوسته در حال تغییر و تحول بوده است و عواملی نظیر رشد اقتصادی، پیشرفت‌های علوم پزشکی و اجتماعی و تحولات فرهنگی در آن دخالت اساسی دارند. بسیاری از مردم، بهداشت را عدم ابتلای جسم به بیماری توصیف می‌کنند. این تعریف گرچه تا حدی می‌تواند قابل قبول باشد، ولی جامع و قانع‌کننده نیست. زیرا عدم ابتلا به بیماری، فقط به سلامت دستگاه جسمانی بدن اطلاق

از آن‌جا که آموزش‌های دوران کودکی و نوجوانی زودتر از آموزش‌های دوران میان‌سال و بزرگسالی به صورت عادت در می‌آیند، لذا لازم است این رفتارها از سنین پایین‌تر در میان فرزندان جامعه طرح و آموزش داده شوند. در این میان، گروه‌هایی که بیشترین ارتباط را با کودکان و نوجوانان دارند، مسئولیت و وظیفه‌ی بیشتری را به عهده خواهند داشت. این گروه‌ها، همان پدر، مادر، مربیان و معلمان هستند. اگر این دو گروه اصلی، با مبانی علمی و موضوعات و شاخه‌های بهداشتی آشنا باشند، می‌توان با طرح آن‌ها برای کودکان و نوجوانان، دست‌یابی به هدف فوق را سرعت بخشید. البته ذکر این نکته حائز اهمیت است که از میان مربیان و معلمان، گروه‌های بیشتر مرتبط با امر بهداشت، نقش مؤثرتری دارند. این گروه‌ها عبارت‌اند از: مربیان مهدکودک، مربیان دوره‌ی پیش‌دستانی، مربیان بهداشت، معلمان درس علوم در دوره‌ی ابتدایی و راهنمایی و دبیران درس‌های زیست‌شناسی، فیزیک و شیمی در متوسطه. به همین دلیل، بر آن شدیم تا پس از سلسله مقالاتی که تحت عنوان «بهداشت معلمان» ارائه شد، مقالاتی را در زمینه‌ی بهداشت دانش‌آموزان به محضر همکاران ارجمند - ناچار فقط دوره‌ی راهنمایی - تقدیم داریم و از این رهگذر، آنان را به یاری طلبیم تا به کمک ایشان، در ارتقای سطح بهداشتی جامعه‌ی برومند خود قدمی بلند برداشته باشیم.

مجموعه مقالات گفته شده، با عنوان «بهداشت مدرسه»

ارائه و سرفصل‌های زیر دنبال خواهد شد:

۱. بهداشت مدرسه شامل:

۱-۱. بهداشت لوازم تحریر

۱-۲. بهداشت تغذیه

۱-۳. بهداشت لباس

۲. بهداشت دوره‌ی جوانی (بهداشت بلوغ) شامل:

۲-۱. بهداشت پیش از دوره‌ی بلوغ

۲-۲. بهداشت دوره‌ی بلوغ

۲-۳. بهداشت پس از دوره‌ی بلوغ

البته هر بخش شامل مسائل مشترک میان دختران و

پسران، و مسائل اختصاصی پسران و دختران خواهد بود.

امید است با توجه به همتی که در همکاران گرامی سراغ

داریم، شاهد رعایت این نکات در محیط مدارس باشیم.

معلمان و همکاران
مدرسه بیشترین نقش
را در آموزش بهداشت
دانش‌آموزان دارند

می‌شود و سلامت روانی و اجتماعی را توجیه نمی‌کند. مثلاً آیا اگر فردی، از نظر جسمانی سالم باشد، لیکن از نظر روحی همواره در اضطراب به سر برد، یا در اجتماعی باشد که میزان مرگ‌ومیر و وقوع حوادث در آن بیش از حد مجاز و اعتیاد به مواد مخدر شایع باشد، یا سطح فرهنگ و اطلاعات بهداشتی و آموزش‌های مربوطه ناچیز و خدمات بهداشتی اندک، یا تغذیه از نظر کمی و کیفی تنها در حد برطرف کردن گرسنگی باشد، می‌تواند خود را سالم بداند؟ به طور یقین جواب منفی است.